

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
Խաղաղության և Ազգային

ԴՐՈՒԱԳՆԵՐ

Քիպյն, իբր լայն ու գեղեցիկ ճակատը,
որուն աակ այնքան փոթորիկներ ան-
ցած են, կը մնայ անխորշում։ Ու այս

—•—•—•—

Լանթեռնան կը շարունակէ իր տրամա-
ան եղանակը, հետզհետէ աւելի խուլ,
ւելի ճնշող յանկիրկներով, որոնք թափ

արդու գործած ական հայտարար խառն
թղթի ինքնին կուսակցության գլխավոր-
շատ չի քննց. հուրքը, մուկնութիւնը
ստան յեղակարծ, գլխավորը եղած էր,
գլխավորին յայնքան արագ ու ստատա-
տւ. երկու հակառակորդներն իրարու
ու նետուեցան, պարզուեցան տաք համ-
բերելով ու իրարին ներմուծ ինզղեցին:
—Ա՛յ կ'ընեն, տապաւո՛ւ...

ի՛նչ կը հնաստանս Բոլոր կրպակները	
կուտած են, քիչ բացառութեամբ, ա-	
տուրը դուրսը, արհեստանոցները	
խող ե հախբաւոր գործատուր, ար-	ս
հաստութիւնները,	մ
մնաստութիւնները	
ն ուշ պիտի լինին դուրս թե՛գտածներն	եր
հաստութիւնները դուրսներն ալ այսինչն	քե
ի՛նչ արտադրանքներն միջ արդէն մէկ	

էն կարճ տեւողութիւնն 7 օր, 5
և 7 վայրկեան եղած է,
յիս ամէն նաւերուն երթնելութեան
զգոյթիւրը նշանակուած է Նիւ Եօրքէ
և Լոստոն միայն:

Պաղեստինայի ընկերութեան չորհնաւուն
եւելելութեան տեւողութիւնը Նիւ Եօրք-
մէն չէ: Մարտիկա տառետեւ է:

የክፍለ-ጊዜው ስራ ሲፈጸም ሲሆን ለጥቅም ላይ የዋለው ሲሆን

Ինչպէս զուգորդուի զհոգիս ինչպէս զհոգիս ինչպէս զհոգիս

...հղանէ մը զոր գրաւած էին տ

Որովհետեւ անսկիզբապէս Հոգւոյն

Ինքնաբերական միշտ և թէ պիտի գտնար պէտք
 դառն երկու վանքերը...
 Գարնաշառունի լեռնոց էր և նկարիչը
 պարզապէս դուռնէն ներս խորհելուն պէս
 «Խորհո՛ւրդ» հարցումներ ու բացազանցութիւն-
 անքն թարգմանա՞ծ ձայն անսկիւրբ գտնուեալ
 իրենցանէ մը զոր գրառած էին տասնէ չափ
 իրարկարարա՞զ զլուրիներ, շողարակ մորու-
 րու, մուրի ճշմարիտ ամպով մը շրջապա-
 րուած։
 Արտօնի անմիջապէս հոն ուղղուեցաւ։
 Տառը ձեռքեր երկարեցան, զորս ան-
 ձայն սեղփոյ, յետոյ մերժելով նստոյի և
 մտնելով մէկ խոտ ասաւ արքայգործին եր-
 րուցքն որոց հետ միւսանելէն սակի մտերիմ,
 մէկ էր սրահին մէջ անսկիւրբ գնաց՝ իր ցործն
 անսկիւրբ բացադրելու։ Միւս երիտասարդը
 տեսնելով, իր ծանր, տխրադիւն ե-
 րեւոյթով, հապաքած էին թէ անօրինի ե-
 րեւոյթն մը իր զուտար Իրենց հին ընկերո՞ւ
 իրենցինքն մէջ, Դարբնացուած էին իրենց
 ծածկա՞ռ ու կատակները և հեռադիտուած
 ներքին յիշով իր հետեւէն Դարբնի և երկու
 ընկերակիներուն կնիքած խմբիկին, Իրենց
 ճիւղափայտը կանոնաւորապէս բաշխով
 անդին երձակ։
 Արտօնի մէջ իր բարեկամներուն...
 —Մտորապէս, շատ ծանրապէս և ան-
 լուստեսցի՛ անակի պատճառներով զորս չն-
 վարնար յայտնել՝ ազնուական մը, մարբից
 մը, Գլ տրուում մարդիկ...
 —Գլը ր ըսաւ երիտասարդներէն մէկը,
 մարբիցիներէն մէկը ցործ ունիւր...
 —Կատ ըսի անոր, չարապիտից նկա-
 տիրւ... Թուրք երեւին...։

—Արարարեւ ծանր է, ըստ վկաներին եղել։
—Ուստի մենամարտը լուրջ պիտի ըլլայ, դուքէ մահապառ... Կուգէք ինձի ընդերսը մտնայի՞նք ընդի...
Երկու վերնադիւն ձեռքեր ստեղծելիս Արարիին ձեռքը։
—Ինչաս Վտառնի մեր վրայ...
—Եւրթակայ եմ, ըստ նկարելու։
Յետոյ, զգրպանէն հանելով մարքիդին կաներն, գրգռերն, բաւ...
—Աւարիկ Գ. տիրութեան վկաներուն նուանիկը։
—Վայ չարածնի, ըստ երկոտասարդ-երէն տեւ որ արդէն իտանք էր, կոմս Գ. պատի մը, մարիդի մը, Ագնոսկա-րի՛կեան մէջ մտաւք գնաց... Պզտիկ մնա-ւք չէ։
—Պէտք է որ տունը դառնար բրտէն-տը եւ հագիւր, ըստ Բօլիին բարե-տալը...
—Հոգ մընեք... վար չպիտի մանք... արեւըտասն եղջ արժեքներն քաց է,—այ պէտք կ'իջ մտնի կոմսը շրտ-ութիւն... Ժամագրութիւնը քանի՞ն է։
—Տասըսէկին, կոմսին տունը։
—Ժամը տասըսէկի գարեկան Լորմոն մարտի տունն ենք բրտէնկտող, ձեռ-նոյն, բարձրագոյն զիւարկով, և իտքը ուտամ որ աննան նկարներն չպիտի արժեն մեկի... Մնաց որ դրէ՛քէ աղ-ուական եմ Արտան տակալում...
—Ու եւ Տօլին, ըստ վրա բարե-տալն Եթէ ինչին անուն երկու բառով յերկ, և ալ արդուական եմ բաւ քանի

մեծերով պէս... Եւ ի՞նչ ուզէի մօրս
մեծերու աւելցումով քարոյն վրայ:
—Մօրք տան՝ըն:
—Մայրք կանուանի Լաթիբ... Կրնայի
ձեռք քարզել չէնի տալ: Եւ Մօնի
ձեռքը, եւ պիտի տեսնացնէի քո մօր-
քը, կոտու պատուով...
Հախառակ ծանր կացութեան, Սարի-
ի բարեկամները զարձակ կը կատակա-
ւեցին:
—Կարգա՞ծօր ինչ է, Հարցօրք տիկ-
նը:
—Մարքիքը նախատարն է: Պայման-
առու եւ գէնեման բնորոշութեան իրն է:
Եւ որ առաջարկին իր վիաները, ընդու-
նէն:
—Դժուար չէ:
—Տուես ձեզի պիտի պատահե՞ս: Եւ
կցուծութեան արդիւնքը սպառ գար ըն-
դի: Մարքիքը կուզէ որ միևամարտը
զիւ ունենայ վաղի առաւու... Ես ալ
պզէս կուգիմ:
—Լաւ: Քալիզի յըրաւանները:
—Ուր որ ուզէ: Որք տեղ չէ չունիմ:
—Մեր պաշտօնը դժուար չէ, և ըս-
կցուծութիւնը երկար շարիտ ըլլայ: Ըսաւ
պալիսա... Իր վաղեմ հազարեայ:
—Ես ալ, ըսաւ Տէման — Յոտեաւ-
նէն:
Երկու երիտասարդները շուտով հեռա-
կէն քարշիւղաւորեցին, և Արտիկի ալ մեկ-
նաւ, հետաքրքրութեան մէջ թողով
ս երիտասարդները որք այնքան ազդե-
լի կ'ըլլային որչափ հեռաւ էին իր մտաբո-
ւէն: Զեմարեան դաժան իր տունը: Գեղե-
ցիկ:

եր օր առնելու, քիչ մը շարժում տա-
լոր արեանն Յեղայ սպասումը նուազ
պար պիտի երևեր իրենն։
Երբ իր վարձագավթանի հասաւ, դեռաց
նճուրք տալ Բօլիէի քրանն Յուա արժուե-
լի։ Սկիւղ իր բիթուա կը քնարուէր
դից առնալորտա ընդ զայն և իր տէն-
ք արեւոյեցաւ Գրէթի ծամը տատնու-
ն էր։ Մտաւ մը, պարմ մը տուաւ,
հաւա մըքնարուք քծալքը, ծամա-
աւաքնուի։ Համար, մտորը լցնողը
անքը փոխելու համար։ Դանի մը վայր-
էն ի վր կողն յիշատակը սպաւ էր
սկիւղ զինը տեսակ մը ճիւղալորթիւններ
մ ծնէ խաղալք էր, քիչ մը նախապա-
տաւ։ Եր քիչուէր այլ վերադարձման
տեսակ մը գուշակութիւն իր տեսնելը
Դամբէ որ իր զինը, նախախաղալորթ
որ ի միայնակի, աւելի անխամքեր կ'երե-
ղին նորէն տեսնուիւն... Կը թուէր
թիւ կ'անշէր զինքը, իրեն կը ցոյէր,
ստեալ տալովոր իր մեծամարտի ե-
լալու... Պարս մեղեքէն... Եր վախ-
տանուցէն, քնարուք չէր ցար, բայց
էրկիւղ տեսակ մը ծանրութիւն և մե-
ղալորթիւն իր զինը իր մէջ։
Իննուշ չէր ուշքը յաջգրէր։ Պարտու-
մը իր սպառնալը, և երէ սպա-
ւոր, չգիտի գիտար Բօլիէի, քրոջ հա-
տար։ Սկիւղ զինը տար, առջապահան
տար, ամեն ժամանակ աւելի՝ զինք
մտոր աւազանի ձևերը տակ և մտոր
ք էր իր վարձագուր զինք նուազ նա-
խադատելն։ Սկիւղ չէր կուգէր մտելու,
մաքթոր սպաննէ իրաւը, և իր փախ-
նալը։

որ մինչև ինք կը մեռնին, մինակ ինքը
սրտին, և զինքը համակող երկկողմէն
զոգը էր։

յս տորամադրութեանց մէջ էր երբ
կամեմեկը գտաւ զհրեր։

Առեն քաւ կտորաբարուեցաւ, ըստ
զայսմ Ժառն առտու կը խուրդը ժամ
նէ, Պոլսոնին անտառը, ձիապաշտէ
ին ետեւը... Այն ժամուն և այս եւ
կին մէջ ոչ ոք կայ հոն, Մհաց որ
հազար լոյսը տազած պիտի ըլլայ։

Ինչէն գէնջով։

Խորանարակով... Քսառնըհինգը բայլ
տորսմիմարի... Չորս գնդակներ
փոխանակութիւն...

Լաւ...

Լաւ եւս մեծ պիտի պարպուին... Ձենք
զինքն զխոսք։

Քիչ մը...

Ձանա քնանայ... Ժամը եօթը քա-
նեցած պիտի գտնք առնինք բնզ
առտ եղիք։

Պտորաբան պիտի ըլլամ։

Իրկթէ կէս ժամ պիտի եւ ակից ժա-
նայտի երթալու համար։ Լինտու մը,
քանակներ, բժէկ մը պիտի ունե-
ն...

Բժէկ մը, ըստ Արտիներ... Ինչե՞ն
ն...

Այսքան ծանր մենամարտի մը առ-
անկարելին է որ բժէկ մը հետ չառ-
միք բարեկամութիւնէ և... չառ
ապագա... որուն հետ մարդը չհեղ-
ն...

Ուզածինքը ըլլէք։

